

Jak přežít ekonomický kolaps – poučení z Argentiny

Prosíme o šíření textu, ať už odkazem na článek, nebo e-mailem jako přílohu. Děkujeme!

Zdroj: <http://www.freepub.comehere.cz/vsechno/jak-prezit-ekonomicky-kolaps>

Osnova:

- 1) Město nebo venkov?
- 2) Černý / šedý trh
- 3) Zbraně, munice a další vybavení
- 4) Mezihra
- 5) Nezbytné věci
- 6) Více o bezpečnosti
- 7) Čaj s tetou Sheeple
- 8) Poslední myšlenka – poselství naděje

Toto téma není nové. Když Argentina spadla po spirále do sociálního a ekonomického kolapsu na konci 90. let, změnil se každému život. Bez ohledu na příčiny je zde mnoho, z čeho se můžeme poučit od země, která byla prosperující, ale dnes se vzpomíná z ekonomické krize, která uvrhla okolo 60% lidí do chudoby.

Populární článek survivalové sféry „Lekce z ekonomického kolapsu Argentiny“ od [Ferfala](#) dokumentuje zápasy o přežití lidí v kolabující společnosti. Stáhnout si jej můžete ve formátu PDF zde: [Argentinský kolaps \(v angličtině\)](#) nebo si jej jednoduše přečíst níže:

Můj bratr před několika týdny navštívil Argentinu. Žije již několik let ve Španělsku. Během prvního týdne onemocněl silnou chřipkou, i když nebyl v chladném klimatu a pečoval o sebe. Není pochyb o tom, že onemocněl kvůli spoustě nových virů v mé zemi, které nenaleznete v zemích první třídy. Bída a hlad nás vedou do situace, kdy i přestože máte potraviny, přístřeší a zdravotní péči, většina ostatních toto nemá a proto onemocní a šíří nemoci po celém regionu.

Co mě zarazilo na této zprávě je to, že jsem to vlastně viděl přicházet měsíc předtím, než se nové viry rozšířily a ve zprávách začali mluvit o tomto novém zdravotním poplachu, což dokazuje, že mluvení, přemýšlení a sdílení myšlenek s podobně myslícími lidmi (ano, vy) pomáhá vidět věci, které přicházejí a připravit se na ně s předstihem. Tak jsem začal přemýšlet o několika otázkách, o kterých jsem se dozvěděl (buď tvrdě, nebo pomocí tohoto fóra) po všech těch letech života ve zkolabované zemi, která se pokouší dostat z ekonomické katastrofy a všeho co s tím souvisí. I když je moje angličtina omezená, doufám, že budu schopen předat hlavní myšlenky a koncepty, která vám poskytnou lepší obrázek o tom, jak se vypořádat se dny, kdy ekonomika ve vaší zemi zkolabuje.

Část 1: Město nebo venkov?

Jednou se mě někdo zeptal, jak se žije lidem na venkově. Jestli se mají lépe, než obyvatelé měst. Jako vždy, neexistuje jednoduchá odpověď. Přeju si, abych mohl říct, že venkov je dobrý a město špatné, ale nemohu, protože – pokud mám být plně upřímný, a snažím se o to – existuje řada otázek, které musí být analyzovány, obzvláště otázka bezpečnosti. Samozřejmě, ti na venkově mají kus země a zvířata a jsou lépe připravení v otázce potravin. Není potřeba mít několik akrů plodin. Pár ovocných stromů, pár zvířat (např. drůbež, krávy a králíci) a malý sad by vás zajistily roky dopředu oproti lidem ve městech. Kuřata, vejce a králíci by poskytovali

proteiny, jedna nebo dvě krávy na mléko a sýr, trochu zeleniny a ovoce, vejce a králíci by mohli být obchodováni za mouku na chléb, za těstoviny a cukr, nebo za sůl.

Samozřejmě že existují výjimky, například některé provincie na severu mají pouštní podnebí, a téměř nikdy tam neprší. Je téměř nemožné žít bez země a zvířat vyžadujících potravu a vodu, kterou budete muset koupit. Takoví lidé to měli těžké; není divu, severní provincie trpí nejvíce v mé zemi. Ti žijící ve městech se prostě musí zařídit jak mohou. Ceny potravin se zvýšily o 200 až 300%. Lidé snižovali náklady co jen mohli, ab si mohli koupit jídlo. Někteří jedli co se dalo; lovili ptáky nebo jedli toulavé psy a kočky, jiní hladověli. Pokud dojde na potraviny, při krizi města prohrávají. Obvykle nedostatek potravin nebo nemožnost je získat je to, co spouští nepokoje a rabování při SHTF (SHTF = Shit Hits The Fan = výraz používaný survivalisty pro popis katastrofické situace).

Když dojde na otázku bezpečnosti, je to ještě více komplikované. Zapomeňte na střílení z 300 metrů na ty, kteří vám chtějí ublížit. Toto přenechejte ozbrojeným komandům a 12ti letým dětem, které vyrostly na Internetu a předstírají dospělost.

Nějaká fakta:

1. Ti, kteří vám budou chtít ublížit nebo vás okrást nepřijdou s mávajícím pirátskou vlajkou nad hlavami.
2. Ani na vás nezačnou střílet 200 metrů od vás.
3. Nepřijedou za velkého randálu na kolech, nebo oblečení do oranžové, uprchlí trestanci prostě utečou v trestaneckých uniformách, takže je lépe poznáte. Ani nebudou nosit řetězy okolo krku a kožené bundy. Kdybych dostal dolar pokaždé, když mě okradla osoba, která vypadala normálně, oblečená stejně běžně jako my, pak bych měl dost peněz na pěknou zbraň. Existují výjimky, ale nebudou oblečení jako ve filmech.
4. Muž se ženou se dvěma nebo třemi dětmi se nemůže jen tak zastavit a čekat. Nezajímá mě, jestli jste SEAL, SWAT, nebo Rambo, žádný šestý smysl vám neřekne, že na vás někdo míří zbraní, když se právě snažíte opravit rozbitou vodní pumpu, nebo když nesete velký batoh sušených fazolí, které jste ráno koupil.

Nejlepší alarm, který každý může mít na farmě, jsou psi. Ale psi mohou být zabiti a otráveni. Mému příteli přes jednu noc někdo otrávil čtyři psy, všichni zemřeli. Po všech těch letech jsem se dozvěděl, že i když osoba, která žije v této zemi, je bezpečnější, když přijde čas na malé loupeže, tatáž osoba je vystavena extrémně násilným domácím loupežím. Zločinci vědí, že jsou izolovaní a jejich pocit nezranitelnosti je posílen. Když zaútočí na venkovský dům nebo hospodářství, obvykle zůstanou po celé hodiny nebo dny a budou mučit vlastníky. Slyšel jsem to všechno: Ženy a děti stále znásilňovány, lidé přivázaní k posteli a mučeni elektřinou, bití, pálení acetylenovou pochodní. Velká města nejsou o mnoho bezpečnější pro survivalistu, který se rozhodne zůstat ve městě. Bude muset čelit únosům, loupežím a docela hodně riskovat, že ho postřelí kvůli tomu, co má v kapsách, nebo dokonce i kvůli jeho oblečení.

Tak kam jít? Betonová džungle je nebezpečná a tak žít daleko od toho všeho je na vlastní pěst. Řešením je zůstat daleko od měst, ale ve skupinách a to buď v malé městské komunitě nebo pokud máte přátele nebo rodinu, která myslí jako vy, tak s nimi vytvořit vlastní malou obci. Někdo si může myslet, že sousedé v rámci vzdálenosti, na kterou je slyšet mluvení, znamená ztrátu soukromí a svobody, ale to je cena, kterou budete muset zaplatit, pokud chcete mít někoho, kdo vám pomůže, pokud byste to někdy potřeboval. Pro ty, kteří si myslí, že nikdy nebudou potřebovat od někoho pomoc, protože budou mít vždy po ruce svou pušku, kontrolovat obzor puškohledem každých pět minut a celou dobu mít na zádech v batohu lékárničku Dospěte!

Služby

Jakémukoliv scénáři čelíte, služby pravděpodobně utrpí na kvalitě nebo zmizí. Myslete dopředu, analyzujte možné scénáře a které služby by měly být ovlivněny ve vaší oblasti. Přemýšlejte o nejpravděpodobnějším

scénáři, ale také myslete „mimo krabici.“ Co je pravděpodobnější? Tornádo? Ale teroristický útok není tak šílený, jak jste si myslel před několika lety, že?

Také analyzujte důsledky upadajících služeb. Pokud nepůjde elektrický proud, budete muset něco udělat se vším tím masem co máte v lednici – můžete jej vysušit nebo zavařit. Přemýšlejte o zásobách, které pro tyto úkoly budete potřebovat, ještě dříve, než budou potřeba. Máte ve vašem počítači kompletní návod, jak připravit maso...ale jak si jej přečtete, když nepůjde elektrický proud? Vytiskněte si vše, co považujete za potřebné.

Voda

Nikdo nevydrží dlouho bez vody. Městský survivalista může zjistit, že voda je nekvalitní (v takovém případě může využít vodního filtru), nebo že není voda k dispozici vůbec. Když se to stane, ve velkých městech miliony lidí vyčerpají balenou vodu během několika minut. V mém případě voda z vodovodu není příliš dobrá. Vidím v ní malé černé částičky a některé další věci, které vypadá jako mrtvé řasy. Chuť ale není tak špatná. Není dobrá, ale vím, že existují části země, kde je to mnohem horší. Mám-li být upřímný, vysoké procento země nemá pitnou vodu vůbec.

Pokud si můžete postavit studnu, udělejte to, dejte si to na začátek svého survivalového seznamu priorit. Voda má větší prioritu než zbraně, léky nebo dokonce jídlo. Našetřete tolik vody, kolik jen můžete. Naplňte PET lahve vodou a uskladněte na studené místo a dejte do černého plastového pytle, aby na vodu nesvítilo slunce. Voda bude mít po pár měsících plastovou pachut', ale je to lepší než vodu nemít. S jakýmkoliv scénářem se setkáte, voda bude problém. V mém případě ekonomická krize vytvořila problémy firmám s vodou, které omezily údržbu a kvalitu kvůli snížení nákladů. Voda vyžaduje zvláštní péči a bude tak či tak v nějakém katastrofickém scénáři problémem. I pokud máte vodu z vodovodu, tak kvalitní filtr je nutný, stejně tak jako čerpadlo, pokud nějaké seženete. Snažte se mít zásobu vody alespoň na 2 až 4 týdny.

Elektrická energie

Strávil jsem spoustu času bez elektřiny. Elektřina byla problém v mé zemi i před krizí v roce 2001. Opravdový problém začíná, když jste několik hodin bez světla. Při krizi v roce 2001 byla polovina země bez elektřiny 3 dny. Buenos Aires bylo jedním velkým temným hřbitovem. Lidé uvízli ve výtazích, potraviny se kazily, nemocnice měly palivo do generátorů jen na několik hodin. Bez elektřiny jsou dny kratší. Po západu slunce není moc co dělat. Četl jsem při svíčkách a svítilnách, po chvíli z toho začne bolet hlava. Můžete pracovat okolo domu, ale jen s nářadím bez elektřiny. Zločinnost po západu slunce stoupá, takže pokud po západu slunce někam jdete, mějte v jedné ruce svítilnu a ve druhé zbraň.

Být ve městě bez světla je po chvíli depresivní. Strávil jsem noci posloucháním rádia, jedením jídla z konzerv a čištěním mých zbraní pod světlem čelovky. Pak jsem se oženil, měl syna a zjistil, že když máte koho milovat, výpadky elektřiny nejsou tak špatné. V takových situacích rodina morálně pomáhá.

Co se týče baterek – mějte dvě nebo tři LED čelovky. Nejsou drahé, mají hodnotu své váhy ve zlatě. Silně svítící baterka je nezbytná, zvláště pokud kontrolujete váš majetek kvůli vetřelcům. Ale na prozaičtější věci, jako je příprava jídla, odchod na toaletu nebo děláni věcí kolem domu, je LED čelovka k nezaplacení. Zkuste mytí nádobí ve tmě, zatímco držíte 60ti lumenovou baterku v jedné ruce a budete vědět, o čem mluvím. LED diody mají také tu výhodu, že mají schopnost téměř celý týden nepřetržitého provozu a diody vydrží navždy. Nabíjecí baterie jsou nutností. Mějte zdravé množství náhradních kvalitních baterií a snažte se je sjednotit co nejvíce to půjde. Také mám 2 nebo 3 balení obyčejných Duracell baterií, pro případ nouze, datum spotřeby mají do roku 2012.

Dobíjecí NM baterie mají nevýhodu ztráty energie po určité době, takže mějte běžné baterie i nabíjecí a jednou za čas je zkontrolujte.

Po všech těch letech problémů s elektřinou, které dva přístroje bych nejraději vlastnil?:

- 1) Generátor.
- 2) Nabíječka baterií, která má solární panel, nebo malou kliku.

Plyn

Plyn klesl na kvalitě a je ho málo. Snažte se mít elektrický sporák v případě, že jste bez plynu. Pokud elektřina a plyn přestane fungovat, lze použít plynový vaříč pro kempování, pokud máte dostatek plechovek s plynem. Ty, které pracují s kapalným palivem se zdají být dlouhodobě lepší, protože mohou používat různé typy paliva.

Můžete skladovat pouze omezené množství stlačeného plynu. Mimochodem, město, které je bez plynu po dobu delší než dva týdny je smrtící past, vypadněte odtamtud, než bude příliš pozdě.

Rozdílná mentalita

Díval jsem se na kanál People & Art v noci s manželkou. Byla to show, kde se natáčel pár během daného časového období a jiní lidé hlasovali o tom, kdo z nich má nejhorší zlovyk. Byli jsme v naší posteli a když jsem se snažil usnout, slyšel jsem, že ten chlápek je policejní zbrojní instruktor a to mě zajímalo a snažil jsem se neusnout. Manželka toho chlápka řekla, že jí vadí, že její manžel utrácí 500 dolarů měsíčně za krém na obličej, speciální šampon a kondicionér a vyleštění nehtů! „Co to je za idiota? 500 dolarů – to je malý generátor a zbraň a několik balení munice,“ řekl jsem manželce. „To je jídlo na dva měsíce,“ řekla. Oba dva jsme přemýšleli nad praktickým využitím pro tyto peníze, peníze, které ten chlápek v podstatě vyhazoval. Při SHTF se peníze již neměří penězi, ale uvidíte je jako nezbytné zboží, které si za ně můžete koupit. Věci jako potraviny, léky, paliva, soukromé lékařské služby. Mně přijde nepříjemné utratit 500 dolarů za kosmetiku. Já to vidím tak, že někdo s takovou mentalitou nedokáže přežít týden bez kreditní karty.

Jakmile jednou zažijete nedostatek věcí, které berete za samozřejmé, jako jídlo a léky, vaše priority se náhle změní. Například jsem si nechal odstranit dva zuby moudrosti v loňském roce. V obou případech mi byla předepsána antibiotika a silný ibuprofen proti bolesti. Vzal jsem si antibiotika (koupil jsem si dvě balení na stejný předpis, abych měl jedno balení pro případ nouze) ale nepoužil jsem ibuprofen, přidal jsem ho ke své hromádce léků. Proč? Protože léky nejsou vždy dostupné a nejsem si jistý, jestli budou dostupné v budoucnu. Jistě, bolelo to jako čert, ale bolest sama o sobě vás nezabije. Dobré pro budování charakteru, pokud se mě ptáte.

Přinášet oběti kvůli lepší budoucnosti – to je mentalita, kterou byste měli mít, pokud chcete být připraveni. Jsou věci, u kterých je „hezké je mít“, které ale musí být obětovány kvůli získání nezbytných věcí. Jsou věci, které nejsou základní, ale přesto jsou důležité. Moje žena jde ke kadeřníkovi jednou za měsíc nebo dva. Není to otázka života a smrti, ale díky tomu se cítí lépe a zvyšuje to její morálku.

Koupil jsem si konzoli Xbox a nebo se dívám se ženou na filmy, prostě jen pro relaxaci. 7 nebo 10 dolarů měsíčně mě nezabije. Survivalisti by se měli vyhnout závislostem na alkoholu, drogách a cigaretách. Jsou špatné pro vaše zdraví, stojí spoustu peněz, které byste mohli utratit jinak a vytváří závislost na něčem, co by v budoucnu nemuselo být dostupné. Kdo by pak musel tolerovat vaši nevrlou náladu, když budete při SHTF bez cigaret?

Část 2: Černý / šedý trh

Při SHTF se černý / šedý trh objeví všude kolem vás. V mé zemi jsou nakonec šedé trhy přijatelné. Zpočátku to bylo o obchodních dovednostech nebo řemeslných výrobcích za potraviny. Okresy a města si vytvořily své vlastní trhy, a vytvořily si vlastní lístky, podobně jako peníze, které byly použity k obchodu. Toto netrvalo dlouho.

Lístky bylo snadné vytvořit na svém domácím počítači, nebyla žádná kontrola a nakonec se lidé vrátili k papírovým penězům.

Tyto trhy se obvykle nacházely ve skladech nebo na prázdných pozemcích a byly řízeny několika chytrými chlápky a několika gangstery, nebo bezpečnostní službou. Každý si může pronajmout stánek uvnitř těchto trhů za 50 až 100 pesos (20 až 30 dolarů) za den a prodávat své zboží nebo služby. Mír na těchto trzích je obvykle respektován...řekněme, že organizátoři nevolají policii, když někdo zkusí něco jako krádež, bitku nebo využívání žen. Není to dobré pro jejich obchod a kdokoliv zkusí takový bordel tak zjistí, kolik bolesti lidské tělo schytá. Někdy dokonce sami uniformovaní policisté zajišťují bezpečnost na těchto trzích, samozřejmě za malý poplatek. Ale jako vždy, musíte být opatrní. Můžete se setkat s kapesními zloději, nebo dokonce s útokem, když opustíte trh. Jakmile opustíte trh, jste v tom sám na vlastní pěst, jako vždy.

Tyto trhy se vyvíjí a nyní je dostupná spousta produktů. Dnes jsem navštívil svůj místní trh – sklad, který je celkem dobře zařízen a udržován čistý. Měli před pár dny problémy s prodejem odcizeného zboží a falešných značek oblečení.

Co se dá najít na těchto trzích? Většinou jídlo a oblečení. Některé mají větší výběr, ale obecně vždy mají sýr, konzervovaná jídla, koření, med, vejce, ovoce, zeleninu, pivo, víno a maso, stejně tak pečivo a těstoviny. Je to levnější než v supermarketech. Někdy jsou k dispozici i čerstvé ryby, ale ne vždy, lidé nevěří potravinám, které potřebují lednici – dostanou je naopak v supermarketech.

Oděvy jsou také populární a najdete kopie značek, napodobeniny, nebo dokonce ukradené originály, to samé platí pro boty. Dětské oblečení, spodní prádlo, ponožky, ložní prádlo a ručníky jsou velmi populární. Někteří prodávají hračky, ale vždy z Číny, především se špatnou kvalitou i když existují výjimky. Jiní prodávají nástroje, také z Číny, ale jsou také většinou nekvalitní. Některé nabízejí své služby a opravy věcí nebo nabízí práci jako údržbář. Divili byste se, jaké haraburdí, tyto lidé dokážou opravit: televize, CD přehrávače, elektrické nářadí, atd.

Po jídle a oblečení jsou třetí nejpopulárnější skupinou CD, DVD, filmy, hudba, herní konzole, programy, videohry, prostě to co zde skončí dva dny po oficiálním uvolnění v USA. Každopádně, je možné sehnat téměř vše, pokud chcete, zeptejte se v okolí, promluvte si těmi správnými lidmi a seženete i ilegální věci, jako jsou drogy, nebo na černém trhu zbraně a munici.

Zlato

Každý chce koupit zlato! „Kupuju zlato. Platím v hotovosti.“ signály jsou všude, i v TV! Nespojil jsem si to s tím, co se tady děje, protože šlo o podřadné zlato jako šperky a to buď ukradené nebo vyprodané, protože potřebovali peníze, ne zlaté mince o kterých mluvíte. Nikdo neplatí za skutečnou hodnotu věcí, takže velký POZOR! Zaměřte se na lidi kupující zlaté mince. Vzhledem k tomu, že není možné určit skutečný minerální podíl zlata, tak malé obchody a prodejci za ně zaplatí stejně jako za běžné zlaté šperky. Co bych dělal být vámi: Místo kupování zlatých mincí kupte mnoho malých zlatých prstýnků a dalších šperků. Měly by být levnější než zlaté mince a pokud nastane SHTF, tak nebudete ztrácet peníze prodejem kvalitních zlatých mincí v hodnotě podřadného zlata. Kdybych mohl cestovat zpátky v čase, tak bych koupil malý sáček naplněný zlatými prsteny.

Malý zlodějčiči budou krást zlaté řetízky přímo z krku a prodávat je u těchto malých všudypřítomných prodejců. To je velmi běžné na nádražích, v podchodech a další přeplněných oblastech.

Takže moje rada – pokud se připravujete na malou ekonomickou krizi, zlaté mince mají smysl. Zachováte hodnotu věcí a budete schopni je prodat za tuto hodnotu dealerům zlata, nebo jiným survivalistům, kteří znají skutečnou hodnotu této věci. V mém případě byly zlaté mince výborná investice, zabránily abych přišel o peníze, když místní ekonomika zkrachovala. I když je to tu špatné, můžu jít do banky a dostat za zlaté mince skutečnou

hodnotu, to samé platí o čistém stříbru. Ale tam kde žijí vám místní dealeři zaplatí za zlaté mince stejně jako za obyčejné zlaté šperky, bez ohledu na to o jaký typ zlata jde. Takže musím říct, že pro obchodování jsou lepší zlaté šperky než zlaté mince.

Část 3: Zbraně, munice a další vybavení

Vzhledem k ožehavému tématu doporučuji před jakoukoliv akcí si pročíst web <http://zbranekvalitne.cz/> a to především co se týče české legislativy.

Po SHTF v roce 2001 jen ti úzkoprsí s vymytým mozkiem a idioti s IQ motýla věřili, že by je policie ochránila před vlnou trestných činností, která by následovala po kolapsu ekonomiky. Mnoho lidí, kteří před kolapsem byli proti palným zbraním, běželo po kolapsu do obchodu se zbraněmi – chtěli poradit, jak bránit sebe a své rodiny. Koupili by si revolver, krabici munice, nechali to všechno ve skříni v domnění, že je zázračně ochrání před vetřelci.

Možná si nemyslíte, že střelné zbraně jsou skutečně nutné, nebo vaše přesvědčení vám neumožňuje koupit si nástroj určený k zabíjení lidí. Takže se pravděpodobně ptáte sami sebe, je zbraň opravdu nutné při SHTF? Změní to vůbec něco? Prošel jsem si totálním ekonomickým kolapsem roce 2001 a stále se potýkám s následky, po pěti letech cítím, že mohu otázku zodpovědět. Ano, budeš potřebovat palnou zbraň, pepřový sprej, mačetu, válečná sekeru, kyj s trčícími rezavými hřebíky, nebo jakoukoliv zbraň, která se ti dostane do rukou.

Mnoho bylo napsáno o zbraních. Každý kdo se zajímá o ozbrojený survival má svou vlastní představu o „dělostřelecké baterii“. Někteří jsou více orientovaní na lov, jiní jen na sebeobranu a jiní zvažují obojí, podívejme se na všeobecné použití zbraní. Primární obrannou zbraní survivalisty je jednoruční střelná zbraň. Je to zbraň, která zůstává s ním, když podnikání něco ve městě, nebo pracuje na poli. Survivalista NENÍ voják, i když by byl voják, tak město není a nebude bojiště, a to ani při SHTF. Lidé, pokud máte zájem o reálné situace ve světě při SHTF a chcete se připravit na reálné řešení, pak pochopte, že to není černé nebo bílé. Jednou se probudíte a uslyšíte v rádiu, že ekonomika se zhroutila a že akciový trh je uzavřen na dobu neurčitou. Co byste udělal? Pořád musíte chodit do práce. Políbíte manželku na rozloučenou, přehodíte pušku přes záda a budete připraveni střílet? Nedostanete se daleko. Někdo vás zastřelí, dá do vězení, nebo do ústavu pro duševně choré.

Co se snažím vysvětlit je, že je v pořádku, když se připravujete na invazi Číny, Němců, OSN nebo marťanů do vaší země. Je to extrém, méně pravděpodobný scénář. Existuje nekonečné spektrum šedi mezi černou a bílou. Bílá je váš průměrný běžný den a černá je celkový TEOTWAWKI (konec světa tak jak ho známe) – ještěřčí muži napadající planetu.

Pušky mají velmi důležité místo v survivalistově arzenálu. Ale musíte pochopit, že 90% času budete mít u sebe jednoruční střelnou zbraň. Nemůžete se srovnávat s vojákem v Iráku, který má zbraň u sebe po celou dobu. Ptám se vás, kolik znáte vojáků v maskáčích a s [M4kou](#) chodících po městě, když se vrátí domů?

Co funguje pro válku nefunguje pro survivalisty, a to zejména pro městské survivalisty.

I když budete žít v ústraní daleko od města, budete muset pracovat, ne? Nebo máte zaměstnance, kteří se postarají o všechny vaše běžné úkoly, takže můžete celý den být na stráži s puškou? Voják je součástí obrovského stroje, jeho úkolem je nést zbraň, zatímco jiní se starají o dalších potřeby. Survivalistu, který není součástí velké survivalové skupiny, nikdo nekryje. Když muž hledá radu, co použít k obraně, někteří jako první doporučují pušku nebo.

Řekněme, že vypuknou rasové nepokoje ve městě. Pořád musíte chodit každý den do práce. Co máte dělat? Strčit si brokovnici do kapsy? Jednoruční střílná zbraň, i kdyby měla být méně silná, může být použita pro ochranu domova a pro nošení kamkoliv jdete. Pokud se objeví povodně, můžete pořád naskočit na evakuační loď i se zbraní. Jsem si jistý, že vás záchranný tým nebude prohledávat, jestli nenesete zbraň. Co když si vaše vláda uvědomí, že by při SHTF ztratila kontrolu nad událostmi a zakáže všechny střílné zbraně na neurčito? Neví o vás (v ČR však podléhají registraci – p.p.), ale pokud by to bylo tak špatné, raději bych byl ozbrojený. Můžete schovat pistoli pod bundu, ale neschováte pod oblečení pušku.

Pistole (a jiné jednoruční palné zbraně)

Revolver nebo pistole? Jednoznačně pistole! Obecně lze říci, že revolver je obtížnější ovládat než pistoli. Double Action je tvrdá a to ovlivňuje rychlost a přesnost. I když se revolvery zdají být jednoduché, nejsou tak odolné jako služební pistole. Kvalitní pistole odolají písku, blátu, špíně a jsou všeobecně lepší než revolvery.

Já osobně jsem měl problém s novým revolverem Taurus Tracker [.357 magnum](#). Po nějaké době střílení jsem ho nabíj a vystřílel všech 7 ran co nejrychleji to šlo a když jsem se poté snažil vyndat prázdné nábojnice, zjistil jsem, že se zasekly, protože se roztáhly kvůli teplu. Musel jsem počkat, dokud revolver nevychladnul a poté jsem mohl vytáhnout nábojnice. Jednou jsem viděl, jak do prodejny zbraní vešel týpek a chtěl vyměnit .357 magnum revolver za 9mm pistol. Řekl, že jel autem, když na něho z jiného auta někdo začal střílet. Byl pronásledován několik bloků. Řekl, že vytáhnul svůj revolver a začal na něj střílet, ale rychle vystřílel celý zásobník. Potřeboval větší zásobník a rychlejší nabíjení. Musel jsem s ním souhlasit. Někteří se modlí a myslí si, že „co vystřel, to zásah“, ale s tím nesouhlasím, to je možné tak akorát pro odstřelovače, ale ne pro survivalisty.

Mějte na mysli, že zločinci jsou zbabělci a proto útočí ve skupinách. Survivalista by měl být schopen čelit více než jednomu útočníkovi. Dostat se do přestřelky se dvěma či třemi ozbrojenými muži a mezitím nabíjet šestiranný revolver je velmi těžké. Víceranná pistole může být mít zásobník na 15 až 19 nábojů a to už je rozdíl, pokud jste v přestřelce v početní nevýhodě.

Soudní lékař, který bydlel v mém okolí byl loni zabit. Byl přepaden pěti nebo šesti muži, když odcházel z restaurace. Než ho zabili, stihl zabít čtyři z nich a další zranit. Pravidelně střílel ze svého Glocku .40. Jsem si jistý, že měl štěstí, ale také si myslím, že jeho volba zbraně byla též důležitá. Lidé v mé zemi, kteří berou sebeobranu vážně, nosí Glocky. Ti, kteří nemají peníze na Glock, nosí Bersa, FM High Powers nebo 1911 .45.

Co se týče ráže, je to na nekonečnou debatu. Řekněme, že obvyklé (v Argentině – p.p.) jsou ráže 9mm, .40 Smith & Wesson a .45 ACP. Ráže 9mm může být navíc použita v karabinách a v některých samopalech. Bez ohledu na ráži si pořídte 500 až 1000 kusů kvalitní munice. 100 kusů vám při krizi nevystačí. Také nezapomeňte, že při krizi vláda bude mít tendenci omezovat prodej zbraní a munice.

Pušky

Již dříve jsem uvedl, že městský survivalista bude 90% času nosit pistoli, aby ochránil sebe a rodinu před útočníky. Chladná a tvrdá realita ukázala, že většina útočníků se objeví když vycházíte z nebo vcházíte do domu, kdy jste nejvíce zranitelní. Téměř nikdo není tak hloupý, aby se pokusili vloupat do domu plného ozbrojených lidí. Věřte mi lidi, genofond se vyčistí sám poměrně rychle při SHTF. Je tedy puška nezbytná? Samozřejmě že ano! Je zde pořád těch 10% a těch 10% vám pořád může zkazit den. A tyhle procenta vyletí nahoru, pokud použijete pušku k lovu. Pokud si vystačíte jen s jednou puškou, tak ať je poloautomatická (samonabíjecí). Ideálně byste měli mít jednu samonabíjecí a jednu opakovací pušku.

Jakoukoliv si vyberete, tak pokud je to možné, snažte se, aby měla stejnou ráži, jaká je obvyklá u armády vaší země.

Proti opakovacím puškám nic nemám, ale je nepravděpodobné, že byste na někoho stříleli na 300 metrů. Samonabíjecí puška je lepší do boje. Opakovací pušky kromě přesnosti mají i tu výhodu, že jsou odolnější – a to je důležité! Jsou jednoduché, snadno se opravují a při správném zacházení vám vydrží delší dobu než jiné druhy zbraní.

Pamatujte si, co jsem napsal předtím – survivalista není voják sloužící v Iráku. Jste v tom sami na vlastní pěst.

Brokovnice

Brokovnice jsou všeobecně dobrou volbou. Jejich hlavní výhodu vidím v devastující zastavovací síle a v možnosti použít speciální typy munice jako je jednotná střela nebo méně devastující střely. Nejsem si tolik jistý s jejím využitím uvnitř domu.

Karabiny a samopaly s pistolovým nábojem

Pokud by to bylo možné, vybral bych si poloautomatický samopal, nebo podobnou malou karabinu s pistolovým nábojem. Kombinace 9mm pistole a 9mm karabiny nebo samopalu má spoustu výhod.

Někteří si myslí, že automatická střelba je plýtváním nábojů. Nemyslím si to, pokud použijete svou hlavu a tuto funkci budete používat s rozmyslem. Také je výhoda mít zbraně ve stejné ráži – z logistického hlediska.

Ochrana těla

Pořídte si ochranu těla (neprůstřelnou vestu)! Pořídte si takovou, kterou schováte pod oblečení. Nakonec skončíte s dvěma nebo třemi sady brnění pro rodinné příslušníky a ještě nějaké v zásobě. Sežeňte si neprůstřelnou vestu už teď, při SHTF ji budete potřebovat, věřte mi. Nenosím ji celý den, ale vždy pokud jdu na nebezpečná místa, když jednám s lidmi, kterým nevěřím a nebo když jdu učit a musím cestovat kolem půlnoci přes nebezpečná místa.

Vzhledem k ožehavému tématu doporučuji před jakoukoliv akcí si pročíst web <http://zbranekvalitne.cz/> a to především co se týče české legislativy.

Část 4: Mezihra

Učitel sociálních studií vysvětloval různé druhy sociálních pyramid. První pyramida vysvětluje základní společnost. Pyramida se dvěma horizontálními liniemi rozděluje ji na horní část (vyšší sociální třída), na prostřední část (střední třída) a na spodní část (chudí, proletariát). Učitel vysvětloval, že střední třída se chová jako polštář mezi bohatými a chudými a že se stará o sociální napětí.

Druhá pyramida měla velkou prostřední část, to je pyramida reprezentující nejrozvinutější země světa (1st World countries). Spodní část je velmi tenká a šipky naznačují, že je možnost dostat se z nejnižší do střední třídy a ze střední do nejvyšší třídy sociální pyramidy. Náš učitel nám řekl, že to byla klasická demokratická kapitalistická společnost a v zemích, jako jsou ty evropské a socialistické, je pyramida podobná, ale o trochu plošší – střední třída zabírá nejvíce místa a zbylé dvě málo místa. Je jen málo rozdílů mezi těmito třemi pyramidami.

Třetí typ pyramidy ukazuje komunistickou společnost, kde šipky z nejnižší a střední třídy se snaží dosáhnout vrcholku, ale pak se odrazí zpátky. Malá nejvyšší vrstva a jedna velká nižší vrstva, mezi nimi je minimální střední třída. Pak jsme otočili stránku a uviděli čtvrtou pyramidu, na které šipky vedou ze střední do nejnižší chudé třídy.

„Co to je?“ zeptali se někteří z nás. Učitel se na nás podíval a řekl: „Tohle jsme my. Je to zkolabovaná země, která se proměnila v zemi třetího světa, kde střední třída skoro neexistuje – jedna velká chudá nejnižší třída a velmi malá nejvyšší třída.“

„Co jsou ty šipky, které směřují ze středu do spodu pyramidy?“ zeptal se někdo. „To se střední třída mění v chudé.“

„Jak vidíte, příjmy střední třídy nestačí, aby vůbec mohla fungovat jako střední třída. Někteří z nejvyšší spadnou na střední třídu, ale obrovská většina střední třídy se změní na chudé.“ řekl učitel.

Nevím kolik lidí v místnosti najednou pochopilo, že jsou chudí.

Učitel pokračoval: „Máme střední třídu, která se náhle promění v chudé – v podstatě vytvoření společnosti chudých lidí, již neexistuje střední třída, která by zmírnila napětí. Střední třída náhle zjišťuje, že mají příliš vysokou kvalifikaci pro práci, kterou najdou, nezaměstnanost vyletí do závratných výšek – příliš mnoho nabídky, příliš málo poptávky. Vy nyní studujete architekturu, ale jen 3 nebo 4 procenta z vás se tím bude skutečně živit.“

Po několika měsících se vše vyplnilo. I počet studentů se snížil alespoň o 50%. Neviděli smysl ve studiu něčeho, čemu se nebudou moci věnovat, nebo neměli na studium peníze.

Někdo kdysi na tomto fóru řekl, že pokud by se toto stalo v USA, sociální nepokoje by byly mnohem horší. Za prvé, řekl jsem mu, že nesouhlasím, protože se všichni lidé přizpůsobí, když nemají jinou možnost. Ale nyní to více zvažuji, možná měl pravdu. Většina z nás jsou lidé, jejichž prarodiče unikly z občanské války, buď ve Španělsku, nebo v Itálii – naši rodiče přežily špinavou válku. Mohou občané USA přežít to co jsme přežili my? Samozřejmě že mohou, i když si myslím, že jich tolik nebude – mnoho se jich nepřipravuje a berou vše jako samozřejmost. To budou ti, kteří budou zodpovědní za sociální nepokoje při SHTF, kteří jsou příliš líní se o sebe postarat před SHTF, nebo kteří si zvykli během let na pohodlí a věří, že se o ně vláda „postará, protože platili daně.“ Ale nakonec se přizpůsobí, lidé se vždycky přizpůsobí. Byli byste překvapeni. A ti, kteří se nebudou chtít přizpůsobit nové realitě, tak umřou mladí a tím se vyčistí genofond a zajistí se pokračování druhu. Bylo to tak po tisíce let.

Trestné činnosti a nebezpečí

I když trestné činy byly vždy problémem v Jižní Americe, moje země byla celkem výjimka. Bylo to nebezpečné, ano, ale nic podobného jako po ekonomické krizi v roce 2001. Člověk byl schopen nechat hrát si děti na chodníku nebo je nechat vracet se domů z párty. To se vše ale změnilo. Na chodnících si už děti nehrají. Možná děti jezdí na kole pár metrů po chodníku, ale vždy pod dohledem dospělé osoby. Dítě jedoucí na kole na vlastní pěst by bylo o kolo ihned okradeno, pravděpodobně by při tom bylo zraněno – proto rodiče nikdy nenechávají zodpovědní rodiče děti na ulici samotné. Teenageři představují větší problém. Nemůžete je držet celý den doma a i když jsou dokonce tak velcí, že můžou sami ven, když zapadne slunce, je zle.

Když je rodiče organizují sami, vezmou je s sebou k někomu dom, nebo do klubu a v určitý čas si je vyzvednou. Taxíky se používají zřídka, bylo zde totiž hodně případů znásilnění, takže žádný rodič za babku nepustí svého syna či dceru do rukou cizího člověka. Po letech takového života, se téměř každý naučil být opatrný, někdy se to museli tvrdě naučit. Prakticky nikdo nenechává otevřené nebo odemčené dveře a okna. Také se nikdy nevyklání z okna, aby mluvili se svými přáteli. Mohl by to zahlédnout špatný člověk, vidět vás jako snadný cíl, vytáhnul by zbraň a vzal by vás dovnitř vašeho domu.

Neexistují žádné „zbojnické zákony“. Dříve jste slyšeli, jak lidé říkali: Neměl by ses při přepadení bránit, dej jim co chtějí a oni tě nechají jít.“ To už neplatí. Tihle chlápci jsou pod vlivem drog a nebo vás prostě nenávidí, protože máte lepší život než o kterém oni kdy snili, protože byli od narození zneužíváni, takže vám ublíží a

poníží vás jak jen můžou. Puštění kriminálníka do domu rovná se tomu, že znásilní/zmlátí/bude mučit a zneužívat kohokoliv koho najde.

Před pár lety jsem osobně nakreslil čáru a po dlouhé a vážné konverzaci s mou ženou jsem se rozhodl, že nikoho za žádnou cenu za tuto čáru nepustím. Zjistili jsme, že jsou horší věci než smrt. Rozhodl jsem se, že u sebe budu mít vždy zbraň. Draze by zaplatili za můj život, i s úroky.

Zdaleka nejnebezpečnější okamžik dne je, když já (nebo moje manželka) opouštím/vstupuji do mého domu. Pevný bezpečný dům nemůže být snadno prolomen, takže zločinci počkají, až budete stát přede dveřmi s klíči a pak na vás skočí. To je důvod, proč si dávám velký pozor, když se přibližuji k domu – rozhlednu se po okolí a pokud nevidím nic zvláštního, pokračuji v chůzi nebo jízdě okolo bloku. Nikdy neotevírám dveře, pokud je v okolí podezřelá osoba. Kdokoliv, koho neznáme, zaťuká na dveře je tázán z druhého postranního okna. Zločinci se často vydávají za pracovníky energetických společností, že prý jdou něco opravit. NE! Pokud něco musí opravit, můžou to opravit na chodníku. Cokoliv uvnitř vašeho domu je vaše zodpovědnost a společnost vám to neopraví. Ať tak či onak, je vždy lepší hrát na jistotu – je lepší být hrubý, než mrtvý.

Co se týče dopravy autem – okna a dveře musí být vždy zavřena, zbraň musí být na dosah ruky a dopravní značky a semaforey mají při SHTF naprosto nový význam. Pokud vaše země zkolabuje stejně tak jako ta moje, tak si na mě vzpomenete, kdykoliv uvidíte semafor. Nikdy nezastavujte na červenou nebo na stopce, pokud není velký provoz – a to zejména v noci.

Nejprve by vám policie napsala pokutu za nezastavení na červenou, pokud vás uvidí (další způsob, jak si říct o úplatek, pokud vás uvidí projet na červenou), ale po několika měsících si uvědomili, že nic nezmůžou – lidé raději riskují pokutu než své životy, tak se rozhodli permanentně dát na semaforey žlutou po osmé nebo deváté večer. To je samozřejmě velmi nebezpečné. Noční dopravní nehody bývají časté a brutální, protože někdy se oba vozy mezi sebou srazí v plné rychlosti.

MissinLink položil dobré otázky, které by vás mohly zajímat, protože jde o bezpečnostní problém, tady jsou:

„Jezdí si zločinci v autech nebo v nákladních vozech? Skrývají se nebo plíží? Jak tito zločinci útočí na venkově? Podobná otázka by mohla být položena i co se týče měst.“

Někdy prostě přijedou na místo kde pracujete, pokud jste daleko od domova, ale většinou času se za vámi plíží. Zločinci nejsou hloupí – stráví celé dny čekáním na určitých místech, především na místech vašich každodenních činností. Například pokud uvidí, že zamykáte v noci bránu, tak počkají za stromem dokud se nepřiblížíte. Toto se děje často. Psi jsou nejlepším alarmem, který můžete sehnat – a zločinci to ví. Otráví je léky když spíte a zaútočí uprostřed noci. Vím o mnoha lidech, kteří takto přišli o psa. Pokud mají strach z bezpečnosti, ukryjí se blízko hlavní brány a počkají si na vás dokud neodcházíte, nebo se nevracíte. Když zastavíte u brány a musíte vystoupit z vozidla abyste otevřeli/zavřeli bránu, tak zaútočí. Řekl bych, že je to nejčastější typ útoku.

„Nejčastější doba útoku? Den, noc, večer, ráno? Chápu, když je to při odchodu/příchodu domů, atd.“

7 hodin ráno, 9 hodin ráno, 1 hodina odpoledne, 7 hodin odpoledne – to jsou nejčastější doby útoků. Neexistuje žádná „bezpečná hodina“. Noc je obzvláště nebezpečná. Možná jsou útoky během dne rychlejší, chtějí vás oloupit a pak rychle zmizet, zatímco v noci mají více času. Ale nejsou zde žádné pevné vzorce chování. Pokud bych mohl dát jednu radu ohledně bezpečnosti při SHTF, bylo by to: Mít oči a uši otevřené při příchodu/odchodu do/z domova. Pokud je to možné, mějte v obou případech po ruce zbraň. Pokud se vám zdá něco divné, pak objedťte blok a znova to pečlivě zkontrolujte. Pokud to pořád vidíte, zavolejte policii (pokud je ještě dostupná) nebo vyhledejte pomoc. Pokud jdete k domu s velkým počtem lidí, odejdou. Jednou jsem uviděl pár divných lidí

vyhlížejších u mých dveří. Objel jsem celý blok a stále je tam viděl. Začal jsem blikat světly a troubit a oni odešli. Měl jsem u sebe zbraň, tak buďte opatrní pokud to zkoušíte. Také si pamatujte, že auto je jeden těžký a silný kus stroje. Znal jsem týpka, který měl na nárazníku velké chromované trubky – speciálně na odrážení těch, kteří byli tak hloupí, že se jej snažili zastavit postavením se před auto.

Tu a tam se mě někdo pokouší zastavit tak, že se mi postaví před auto (předpokládám, že jsou stále blázní, kteří se takto nechají okrást) uprostřed ulice. Prostě jsem se plnou rychlostí rozjel proti nim. Vždy uskočili stranou. Poprvé mě tohle znervózňovalo, ale věřte mi, nyní je to pro mě běžné stejně jako řazení. Myslím, že je to trochu smutné.

Část 5: Nezbytné věci

Seznam věcí, které byste si obstarali, pokud byste „měli druhou šanci.“

Je to dobrý nápad, protože vám může pomoci vyhnout se chybám, které jsem udělal já. Jsou věci, na které nemyslíte dokud je nepotřebujete – a pak už je pozdě.

Řekněme, že jste varování 2 roky předem – objeví se víla s kouzelnou hůlkou a řekne: „Tvá země se propadne do stoky do dvou let, byl jsi varován.“

Existuje několik věcí, které bych byl býval udělal jinak a věci, které bych si koupil jsou:

Potraviny – Brzy se dostanu k otázce jídla, ale nikdy nemůžete mít dostatek konzerv a jiných trvanlivých potravin. Toto byla pravděpodobně moje největší chyba, přehlédl jsem otázku potravin.

Ptal jsem se své ženy co by udělala, pokud by se vrátila zpět v čase před krizí v roce 2001. Moje žena se moc nezajímá o přípravu (preparedness), ale odpověděla: „Koupila bych potraviny“. Pamatuješ si všechny ty prázdné regály v supermarketech?

Rozhodně více potravin – zvláště ty, co vydrží několik let.

Automobil

Koupil bych si auto s pohonem 4×4, i pro život do města, které vám umožní jezdit přes chodníky i pustiny – daleko od zátarasů a nepokoju. Vůz 4×4 má také více hmoty a síly v případě, že by se vás někdo snažil srazit jiným autem.

Nádrže na palivo

Nejen kanystry, ale i velké kovové nádoby. Nejsem si jistý jejich kapacitou, ale viděl jsem je na stavbách a nebyly tak drahé před krizí v roce 2001. Nyní nevím, nějakou dobu jsem je neviděl.

Generátor: Jsou k nám dováženy a pro nás velmi drahé. Myslím si, že je v dnešní době vyrábějí u nás, ale nejsem si jistý kvalitou.

Televize a DVD přehrávač

Chození na večeri nebo do kina je nejen nebezpečné, ale i drahé. Najdete mnohem lepší využití pro tyto peníze při SHTF.

V Buenos Aires jsou místa, kde si můžete zajít na večeri, filmy či divadelní představení a strávit čas v bezpečí. Mají buď vlastní zabezpečení, nebo jsou dohodnutí s policií na zvýšené bezpečnosti. Ale to jsou místa jen pro turisty a pro extrémně bohaté. Mám dobré socio-ekonomické postavení, lepší než 96% populace, takže si mohu dovolit tento obnos peněz utratit jednou, nebo dvakrát do měsíce. Chození na procházku je také možnost a my to děláme každou chvíli, ale řekněme, že ten pohled není tak dobrý – a můžete chodit pěšky pouze 6 bloků

stejným směrem, než se dostanete mimo bezpečnou zónu, pak jste na území „na vlastní pěst.“ Můžete jít ven na procházku, ale neriskoval bych to.

Před pár dny čekala mladá žena se svou šestiměsíční dcerou na autobusové zastávce. Policista pronásledující zločince v autě zahájil palbu bez ohledu na kolemjdoucí – tak jako vždycky. Kulka ráže 9mm prošla přímo skrze dítě i matku. Zázrakem kulka nezasáhla žádný důležitý orgán dítěte a matka také přežila. Byla to jen náhoda? Možná, myslím si, že Bůh koná nevyzpytatelně. Máme zde mnoho případů jako je tento, kdy nevinní lidé byli postřeleni policií.

Takže zpět k televizi. Dobrá místa jsou příliš drahá a procházka v noci se ženou/přítečkyní je vyloučena. Popcorn, pizza a film zní jako dobrý plán. Neříkám, abyste strávili celý den před TV jako zombie. Čtení je fajn, sám ho mám rád, ale při SHTF. Kopie DVDček lze nalézt všude a stojí jen pár dolarů. TV je levná a bezpečná zábava. Play Station nebo Xbox se také hodí. Dokonce i když země zkolabuje, vždycky se najde týpek s DVD vypalovačkou co dělá kopie. Je o čem přemýšlet, pokud máte rádi filmy.

Knihy

Pokud máte rádi knihy, kupte si je nyní, i když je nějakou dobu nebudete číst. Pokud vaše ekonomika zkolabuje, stane se papír pro mnoho lidí zdrojem příjmu. Máme zde tisíce sběračů papíru a kartonu. Výsledkem je, že knihy nejsou levné, protože mají samy o sobě hodnotu v papíru. Knihy jsou také těžké a dělají transport dražší, mnoho z nich je tištěno v cizině. Jeden příklad: Vrátil jsem se z návštěvy rodičů ve Španělsku se třemi kufry. Jeden kufr byl plný knih. Knihy tu stojí o 80 až 200% více než v USA nebo ve Španělsku.

Zbraně a munice

Vždycky jsem měl rád zbraně, takže jsem je vždycky měl. Pokud nemáte dobrý výběr zbraní pro přežití, kupte je nyní, nebo jakmile to rozpočet dovolí. Je to jedna z vašich priorit hned po potravinách, vodě a obydlí. Sežeňte si alespoň pistoli a poloautomatickou vojenskou pušku, opakovací pušku.

Další vybavení

Moje rada je vidět to co pravidelně používám o čem si myslíte, že budete po SHTF potřebovat. U těchto výrobků zjistíte kde jsou vyráběny. Pokud se vyrábí mimo vaši zemi, tak jejich cena buď vzroste, nebo se přestanou kompletně dovážet po SHTF. V mém případě jsou dobrým příkladem žiletky Gillette. Vyrábí se v USA a právě teď stojí majlant. Ale jak jsem řekl předtím – zkontrolujte si, co se dováží. Věci, jako je alkohol / víno, hezké pero, parfémy, make-up a další obdobné druhy předmětů se budou hodit, když se budete potřebovat „skamarádit“ s určitými typy lidí. Rtěnka před krizí stála 4 dolary, ale protože se vyrábí ve Francii, tak stála 20 dolarů a před dvěma měsíci ji přestali úplně dovážet.

V ostatních případech lidé dají vědět, že chtějí prostě a jednoduše „úplatek“, tu a tam 50 nebo 100 dolarů v závislosti na situaci odvede svou práci. Používal jsem „dárky“ (parfémy), abych rychleji dostal pas – ušetřil jsem několik měsíců a použil jsem úplatek pokaždé, když mě policie zastavila kvůli „kontrolě“. Víím, že to neplatí pro vyspělé země, kde je většina důstojníků čestných, ale prosím pochopte, že v zemích třetího světa se to děje, nenechám se zastřelit rozzlobeným policistou za 10 nebo 20 pesos, dám jim jejich úplatek. Jednou jsem je zkusil neuplatit a už to nikdy znova neudělám.

Potraviny

Choulostivá otázka. I když ne stejným způsobem, týká se nás všech. Mějte na paměti, že při SHTF, ať už jste připravení nebo ne, potraviny budou vždy ve vašich myšlenkách. Pokud potraviny nemáte, uděláte COKOLIV, abyste je získali a pokud jste připravení, budete mít starosti, abyste jich získali více do budoucna. Jakmile ceny potravin vzrostou o 200 až 300%, nebo jednoduše nebudou, tak si uvědomíte, jak cennou komoditou potraviny

jsou. Pro ty co si myslí, že v USA nikdy nebude problém s potravinami: Přijďte se podívat do mé země, ačkoliv je tu na severu pár pouští, většina země je úrodná „pampa“.

Těsně po druhé světové válce Argentina prakticky krmila Evropu, Argentina byla známá v Evropě jako „obilnice světa“. Dobytek a obilí užívaly svou vlastní zemi a jiný kontinent. Takže co se stalo? Proč tu máme tak málo, pokud vůbec nějaké, jídla a nakonec ho jíme z kontejnerů? Ta země tu přece pořád je ne? No, země je pořád stejná, ta země, která se kdysi nazývala obilnice světa, ale některé věci se změnily. Několik velkých nadnárodních společností jako je Benetton koupily stovky tisíc akrů přírodních zdrojů. Neznám přesné číslo, ale vzpomínám si, že média začala mluvit o integritě suverenity země, která je v nebezpečí, takže si dovedete představit, kolik akrů bylo koupeno. Poté záhadně média opustila toto téma.

Dalším důležitým faktorem je, že s naší novou ekonomikou není pro obchod dobré prodávat argentinské potraviny v Argentině. Proč prodávat 1kg masa na tuzemském trhu za 17 pesos, když může být prodáno do Španělska za 17 euro, přičemž 1 euro = 3,5 pesos? [Poznámka redakce: Irský bramborový hladomor nebyl výsledkem nedostatku jídla v Irsku, ale irští rolníci byli příliš chudí na to, aby si cokoli koupili, angličtí vlastníci pozemků prodávali zboží tomu, kdo zaplatil nejvíce.]. To vše v kombinaci s vysokou nezaměstnaností, platy, které nestačí na zakoupení minimálního množství kalorií pro typickou rodinu a vysoké ceny vyústily v to, že země začala pomalu trpět hladem.

Mohu přesně zaostřit na okamžik, kdy si celá země uvědomila, co se děje. Po krizi v roce 2001 to bylo špatné, ale lidé v Buenos Aires, v hlavním městě a nejbohatší provincii, si neuvědomili, jak špatné věci ve skutečnosti jsou v ostatních provinciích. To bylo do doby, než si učitelé všimli, že děti mají problémy se vzděláním. Všimli si, že mají problémy se soustředěním, že usínají a že je pro ně obtížné řešit matematické rovnice.

Později zjistili, že to bylo kvůli podvýživě, děti nedostávaly minimální množství živin pro zdravě fungující tělo. Zlomový bod byl, když reportér vedl rozhovor s malou holčičkou okolo 8 nebo 9 let. Reportér se holčičky zeptal, čím by chtěla být až vyroste. Dívka se rozbrečela a řekla, že nechce být ničím, že jí to je jedno. Reportér se jí zeptal, proč brečí. Řekla, že brečí, protože má hlad, že po celé dny nic nejedla – a pak jsem si uvědomil, jak hubena ta holčička vlastně byla.

Vidět hladové děti je hrozné, myslím, že jsme všichni viděli obrázky hladovějících dětí v Africe. Ale když je vidíte, jak mluví stejným jazykem, se stejným přízvukem ve vaší vlastní zemi, pak je to skutečně na nervy.

Lidé o tom mluvili celé týdny a vedli rozhovory s pediatry, kteří potvrdili, že počet dětí umírajících hladem v posledních několika měsících prudce stoupl. Takže ať se stane cokoli – hurikán, ekonomický kolaps, zemětřesení, nebo Zemi zasáhne meteorit – potraviny a voda jsou vždy na prvním místě.

V ideálním případě již máte zásobu jídla ve sklepě na jeden rok...nebo nemáte? Ani já jsem ji neměl při SHTF a řekněme, že jsem měl knedlík v krku po celou tu dobu, měl jsem strach, že supermarkety budou úplně zavřené a že já a moje rodina budeme ponecháni bez jídla. Pokud nemáte vyřešenou otázku potravin, udělejte to co jsem udělal já: začněte kupovat navíc trochu potravin pokaždé, když jdete do supermarketu. Znaky potravin, které byste měli hledat, pro skladování jsou (seřazeny podle důležitosti):

- 1) Není potřeba lednička.
- 2) Vysoká nutriční hodnota.
- 3) Datum spotřeby v rozmezí 1 až 5 let.
- 4) Není potřeba voda.
- 5) Není potřeba vaření.

Obvykle jde o konzervy masa, ryb, zeleniny, sušené těstoviny, dehydrované polévky, čokoláda, sušené mléko, marmelády, polévky, rýže a sušené fazole. Potraviny v konzervách jsou dobré z hlediska data spotřeby, většinou nejsou dehydrované, takže nepotřebují vodu a můžete je jíst rovnou z konzervy. Jen si dejte pozor, aby se konzerva nepoškodila, jakmile se do ní dostane vzduch, tak se zkazí – pokud se to přesto stane, tak obsah konzervy rychle snězte. Mou oblíbenou konzervou je tuňák. Vydrží dlouho a obsahuje proteiny a bez ohledu na to, jak často ho jím, tak mi chutná. Kromě toho je možné ho zkombinovat s mraženou zeleninou nebo s rýží. Konzervované ovoce a zelenina jsou také dobré, ale mají méně vitamínů, než když jsou čerstvé, proto pijte i tekutinu, ve které jsou naložené.

Sušené těstoviny sice potřebují velké množství vody a vaření, ale jsou nejlepším způsobem jak uchovat sacharidy k pohodlnému použití. Pšenice může být také skladována ve velkém množství a je výživná, ale vyžaduje více přípravy ke konzumaci.

Stali jsme se celkem nezávislí na lednici a používáme ji jen ke zmrazení našich čerstvých těstovin, pizzy a kadeřavé zeleniny. Prakticky zmrazíme vše, protože to déle vydrží, prakticky napořád a i když vypadne proud, tak zmrazené potraviny vydrží ještě hodiny, někdy i den nebo dva. Čím větší množství potravin zamrazíte, tím déle si udrží svou teplotu. Přesto každý, kdo byl nějakou dobu bez čerstvého ovoce ví, že po určité době začne trpět kurdějemi. Jakmile začnete jíst opět čerstvé ovoce a zeleninu, tak kurděje zmizí.

Zdraví a fitness

Navštivte IHNED vašeho doktora a nechte se dát do pořádku. Navštivte zubaře a ujistěte se, že vaše zuby jsou v perfektním stavu. Není nic horšího než mít bolesti zubů a nikoho kdo by se o to postaral. Pamatujte, že doktoři nemusí být v budoucnu tak snadno dostupní jako nyní. Například jsem podstoupil operaci očí a teď vidím dobře i bez brýlí. To se hodí, při SHTF by se brýle mohly rozbít a pak by bylo téměř nemožné je nahradit. Lidé vás pak i jinak hodnotí, když nenosíte brýle. Lidé jsou pořád po tom všem instinktivní zvířata.

Zločinci se na vás budou dívat jako na slabou osobu, pokud nosíte brýle. Staří lidé a ženy jsou obzvlášť zranitelní. Po nich a dětech přichází na řadu menší lidé, čím menší jste, tím více zranitelní vypadáte a je větší pravděpodobnost, že si vás vyberou jako oběť. Zní to krutě, ale takovým způsobem to prostě funguje. Mladý, dobře vyvinutý a svalnatý muž se širokými rameny se jen tak nestane obětí zlodějů. Pokud si vás ale vybere profesionální skupina, pak je to samozřejmě o něčem jiném.

Ptej se hodně svého doktora. Zvykni si na tuhle filozofii a ptej se všech – mechaniků, doktorů, policistů – vždycky se můžeš naučit něco nového od lidí s kvalifikací. Jako survivalista a chytrá osoba byste měli vědět od všeho trochu, vždycky buďte zvědaví. Takto jsem se naučil mít rozšířené zásoby antibiotik. Doktor mi řekl, že si tělo zvykne, pokud používáte stejný druh antibiotik, což je poté dělá částečně nefunkční, obzvláště to platí u malých dětí, takže mám nyní dva rozdílné druhy antibiotik.

Cvičení na sobě pár hodin třikrát do týdne vás udrží ve formě. Cvičím doma, mám lavičku a pár činek. Zkuste třeba aerobik a nebo posilování. Boxovací pytel se také hodí – procvičuje většinu svalů a budete mít v pěsti větší údernou sílu. Běžecské pásy a cyklistická kola jsou také dobré.

Survivalista, který stráví týdně 3 hodiny cvičením se zbraněmi a žádný čas cvičením svého těla to nedělá správně. Představte si, kdyby jste museli utéct daleko od nepokojů/střelby/útoků – popadnete své evakuační zavazadlo a bojujete holýma rukama proti někomu, kdo vás překvapil. To platí pro život obecně, před i po SHTF, člověk by měl vědět, jak bojovat holýma rukama. Nemusíte být Bruce Lee nebo Miek Tyson, stačí jen vědět, jak vykřít úder, jak si krýt obličej a nebo znát něco z bojového umění. Procvičování obranných pohybů je užitečné, zvláště pokud to cvičíte s někým, kdo v tom má praxi.

Znát první pomoc je vždy užitečné. Projdu kurzem první pomoci u Červeného kříže. Mějte lékárníčku a další speciální léky, můžete je potřebovat. Pokud berete pravidelně nějaké léky, mějte jich zásobu alespoň na jeden rok. Léky je těžké sehnat a jsou drahé, mnoho z nich se vyrábí v zahraničí a při SHTF můžou být nedostupné.

Mám v zásobě tolik léků, kolik jen můžu. Vedle běžné lékárníčky první pomoci mám i Ibuprofen a antibiotika, oboje jak pro děti, tak pro dospělé. Antibiotika jsou zde vzácná. Plicní infekce jsou velmi nebezpečné. Také nezapomeňte udržovat dům čistý a větraný, což je jedna z cest k prevenci nemocí. To je těžké, když je město plné špíny, švábů a krysy. Moje okolí není tak špatné, jsou mnohem horší místa, kde lidé doslova spí a jí s krysami. Švábi jsou problém, ale držím je na uzdě jeden, který je dodávám ve stříkačkách, které se rozmístí okolo domu.

To mi připomíná, že byste měli mít zásobu jedů na krysy a švábi. Služby jsou obecně špatné a popeláři nejsou výjimkou. Jednou týden stávkovali a pak jste mohli vidět pobíhat krysy v hromadách odpadků, které lidé vyházely na ulice. To je samozřejmě nezdravé a pomáhá to šířit nemoce po městě, takže to mějte na paměti.

Část 6: Více o bezpečnosti

Únosy

Teorii stojící za únosy je snadné vysvětlit, ale nyní se vyvinula do komplikovaného problému, který se objevuje v několika formách a survivalista by měl vědět, jak lépe ochránit sebe a svou rodinu. Způsoby únosů, které se najednou objevily, jsou přinejmenším úžasné. Nejdříve skoro neslyšíte o únosech kvůli penězům, ale během několika měsíců po ekonomickém kolapsu je najednou každý unesený. Zprávy hovoří o 3 až 5, někdy dokonce 10 únosech denně v Buenos Aires.

Jak plynul čas, zprávy přestaly o únosech hovořit. Znamená to, že únosy přestaly? Nemyslím si to. Stále slyším o lidech unesených v mém sousedství. A přestože je mé okolí „lepší“ oproti většině Buenos Aires, mohu pouze konstatovat, že jsou únosy stále velmi populární, ale to, že o tom média nemluví má jasné politické důvody. Proč únosy začaly v zemi, kde předtím bylo téměř nula těchto případů?

Protože od té doby, co krachla ekonomika se náhle objevila spousta chudých lidí, kteří neměli dost peněz, aby nakrmili své rodiny. To je hlavní, ale ne jediný důvod. Po první vlně nepokojů a rabování bylo očividné, že vláda a policie nemá kontrolu nad tím, co se děje. Očividně byli zahlceni.

Jakmile je zrušena rovnice „trestná činnost = vězení“, lidé pochopí, že za své činy nebudou potrestáni. Najednou se objeví vykradené banky a jiné krádeže, únosy, vraždy – je to otázka morálních hodnot a nervů, a trest je téměř mimo rovnici.

1) První typ únosů, který se objevil, je ten běžný. Lidé byli chyceni skupinou únosců, když šli pěšky nebo řídili. Dobře organizovaná skupina pěti až šesti členů s bojovými puškami, samopaly a komunikačními prostředky unese osobu alespoň se dvěma vozy.

Nenechte se zmýlit, tyto lidé ví, co dělají. Ve většině skupin pravděpodobně naleznete lidi, kteří na tom byli tak špatně, že se rozhodli si přivydělat k sociálním dávkám.

Oběť je unesena do vzdálenější oblasti extrémně chudých čtvrtí v Buenos Aires. Zavolají si o směšně vysoké výkupné a vyjednávání začíná. Osoba je držena po dobu několika dní, možná i pár týdnů. Pokud se osoba po měsíci neobjeví, zapomeňte na ni, je už mrtvá. Někdy je také mučí, zalepí jim při tom ústa lepící páskou jako v TV – oběť se udusí k smrti, umře na infarkt nebo zdravotní komplikace a nebo ji prostě zastřelí. Mají strach z chycení ani ne kvůli efektivnosti policie, ale kvůli tomu, že většinou jeden z únosců zná oběť. Zaměstnanec, kamarád, soused a nebo příbuzný, který zná osobu X, která má Y peněz. Tyto druhy únosů jsou obecně velmi

hrůzné, s lepícími páskami, uřezané prsty poslané rodině a další kreativní prostředky k donucení zaplacení výkupného. Přežití těchto únosů se pohybuje okolo 60% až 70%.

2) Druhému typu únosů se říká „express únos“ kvůli tomu, že se objeví náhle a jen malé množství peněz je žádáno jako výkupné, takže ho rodina vydá i zhruba kolem jedné hodiny a pokud jde vše podle plánu, tak je oběť do dvou hodin propuštěna. To je zdaleka nejvíce populární druh únosů v mé zemi. Dokonce i policie vám radí, abyste zaplatili výkupné a nechali to za sebou. Oběť je vybrána náhodně kvůli oblečení, když vypadá, že se dá snadno kontrolovat a ovládat a je nepravděpodobné, že by odolala útoku.

Únosci zjistili, že je to malý zisk, ale rychlý, s nízkým rizikem a v dlouhodobém horizontu je to velmi ziskové a nepotřebuje to komplikovanou a drahou logistiku jako předchozí typ únosů – u těch potřebujete místo pro oběť, krmit ji a hlídat ji 24 hodin denně 7 dní v týdnu.

Pravděpodobnost přežití je mnohem vyšší – okolo 90%. To ale neznamená, že je oběť v dobrých rukou. Dívky bývají většinu času znásilňovány gangem. Mužům se daří o trochu lépe, bývají zmláceni. Šance na přežití jsou vyšší, protože únosci oběť neznají a ta je po propuštění nemůže nahlásit. Jak jsem již řekl, pokud vás požádají o výkupné, raději jim ho dejte.

3) Třetí typ únosů není tak nebezpečný jako předchozí typy, ale pořád byste měli vědět, jak se na ně připravit. Je to obecně o přípravě na co nejvíce možných scénářů, že? „Virtuální únosy“ vás jistě překvapí. Jde o bohatého člověka, u kterého se ví, že bude určitý čas mimo město nebo nebude mít možnost komunikace po určitou dobu. Únosci zavolají rodině a řeknou, že osoba X byla unesena a že mají 30 až 60 minut na zaplacení výkupného. Rodina bez komunikace s osobou X raději zaplatí a až poté zjistí, že šlo o podvod.

Věnoval jsem čas otázce únosů protože pevně věřím, že když vaše země projde ekonomickou krizí, tak zoufalí a nemorální lidé objeví umění únosů. Osobně znám muže, který třikrát unikl svým únoscům. Jednou unikl po střeše a dvakrát vyskočil z jedoucího auta. Nejde o žádného nabušeného sportovce, ale malého podsaditého padesátiletého člověka.

Takže, co můžete udělat pro ochranu své rodiny i sebe před únosci?

a) Nemluvte o ničem co má ekonomickou hodnotu ve vaší rodině. Zvláště si na to dávejte pozor v přítomnosti lidí s ekonomickými nebo drogovými problémy, tito lidé vždy potřebují peníze. Nevěřte svým zaměstnancům s vnitřními obchodními záležitostmi. Pamatujte si – ten kdo informuje je někdo blízko oběti.

b) Držte se zpátky. Znáám lidi, kteří mají tolik peněz, že by si mohli dovolit jakékoliv auto, ale přesto jezdí v obyčejných autech. Dokonce i soukromé školy doporučují rodičům, aby jejich děti místo školních uniforem nosily běžné oblečení.

c) Naučte se vyhýbavé řízení. Nikdy nedovolte, aby vás auta odřízla od únikových cest. Opět se vyplatí používat neprůstřelnou vestu.

Řízení auta

Cena a dostupnost náhradních dílů určuje jaké auto byste si měli koupit. Dalším faktorem ke zvážení je to, jak jsem již řekl, že služby po SHTF utrpí na kvalitě. To znamená, že silnice už nebudou to, co bývaly.

Po několika měsících bez údržby budou silnice vypadat jako kdyby je bombardovala letadla. Déšť a rozdíly teplot velmi rychle zničí vozovky. Právě teď jsou v Buenos Aires na ulici díry o velikosti nákladáku. Byly i případy, kdy se auta zřítila do takového kráteru. Proto se vyhýbejte se autům s nízkým podvozkem. Doporučuji 4 x 4 SUV.

To ale neznamená, že byste si měli koupit co největší 4×4 auto – mohlo by se vám kvůli velikosti zablokovat v zátarasech. Malé Suzuki 4×4 je dobrá volba. Každopádně mějte na mysli, že auto by mělo být kompromisem mezi rychlostí, snadným manévrováním a pohyblivostí a mezi náhonem 4×4.

OK, takže jste nyní strávil hodiny hledáním nejlepší volby na Internetu a koupili jste si své SHTF 4×4 auto. Co dál? To je vše? Naneštěstí ne. Výběr správného vozidla vám dává nástroj, ale nyní se musíte naučit jej používat a není to to, co se učíte, když jste si dělali řidičský průkaz, ve skutečnosti je to pravý opak.

Zabralo mi 2 roky naučit se řídit tak, jak řídím teď – reagování bez přemýšlení. Co to znamená? Už necouvám a neuhýbám, když se někdo dostane blízko mého auta; pokračuju v jízdě jakoby se nic nestalo. Pes vběhne před auto a já se nepohnu ani o centimetr, míček udeří do čelního skla a nic. Zabil jsem v sobě toho PC chlápka, toho, který by kdysi řekl: „Pozor! Přejedeš někoho/něco!“ Takové reagování vás při SHTF může zabít.

Musíte se připravit na lidi, kteří budou na vše auto házet věci, kteří se vám postaví před auto, takže zastavíte, nebo nabouráte do pouličního osvětlení/stromu/čehokoliv, aby vás mohli okrást. Chce to čas a odhodlání, ale musíte se dostat do bodu, že i kdyby vám odletělo čelní sklo, tak budete pokračovat v řízení jak nejlépe umíte. Když vám někdo dá zkroucené hřebíky na cestu a propíchně pneumatiky, tak budete v klidu a budete pokračovat v jízdě. Vždy pokračujte v jízdě ať se děje cokoliv, dokud se nedostanete k benzinové stanici nebo na bezpečné místo. Obzvlášť v noci nebo brzo ráno nesmíte nikdy auto zastavit. Samozřejmě to není vždy možné. Někdy je dopravní zácpa a vy musíte zastavit. V tomto případě zpomalte než dojedete k autům a jeďte pomalu bez zastavení, dokud nebudete moci jet, např. na semaforu. Nikdy nezastavujte. Nikdy si neodřízněte útekové cesty tím, že se přiblížíte příliš blízko k autu před vámi. Nechte si před sebou alespoň 5 metrů, abyste měli prostor pro manévrování.

V noci v Buenos Aires nikdo na červenou nezastavuje. Proto se mnoho okrásků rozhodlo v noci semaforey vypínat, aby se předešlo autonehodám. V Buenos Aires jsou místa, kde se na červenou nezastavuje celý den. Dnes jsem se v 13:30 vracel z univerzity a projel jsem na červenou před policejní hlídkou. Policista neřekl ani slovo. Chápe, že nikdo ne této cestě nezastavuje, dokud to není nevyhnutelné. Policie to ale nepochopí přes noc. Bude trvat několik měsíců po SHTF, než policie pochopí novou realitu země. Dokonce i teď jsou někteří, kteří vás zastaví, když projedete v noci na červenou. Ale většina hlídek to chápe, někdy sami jezdí na červenou.

Další věc, se kterou se musíte vypořádat jsou lidé na ulici. Lidé, kteří žijí v rozvinutých zemích mají malé problémy a málo stresu ve srovnání s lidmi, kteří nevědí, kde sehnat peníze pro nakrmení svých rodin v následujícím týdnu. Tady jsou na ulici lidé tak nervózní a agresivní, že se často navzájem zabíjí. Tohle by nemělo být ignorováno, když udeří SHTF – lidé budou agresivní a můžou být agresivní. Obvykle začnou boj kvůli nějaké malichernosti, jen proto, že jsou nervózní, nebo našťvaní na svět. Pořád můžete být umlácen k smrti – pálkou, nebo holýma rukama, víte o tom? Výzbroj vašeho auta by toto měla brát na zřetel. Pálka, nebo pepřový sprej postačí k tomu, abyste čelili neozbrojenému útočníkovi. Vždy mám v autě jeden pepřový sprej a malou pátku, nehledě na 9mm pistoli, kterou mám u sebe.

Taktika pepřového spreje v autě je následující:

- 1) Řidič idiot začne boj kvůli XYZ.
- 2) Tento řidič vás sleduje, troubí, bliká světly, atd.
- 3) Zpomalím a nechám ho přijet vedle mého auta.
- 4) V 9 z 10 případů takový řidič stáhne okénko, aby vás začal ještě více urážet.
- 5) To je čas, kdy vytáhnete pepřový sprej, stáhnete své okénko a nečekaně mu nastříkáte obsah pepřového spreje do jeho okénka.

Zajistíte si tím to, že vás řidič přestane pronásledovat a zabráníte násilným událostem, které by mohli vést až k použití smrtící síly. Sám jsem měl několik problémů s ostatními řidiči. Jedné sobotní noci mě pronásledoval chlápek v obrněné dodávce přes několik bloků, blikal světly a držel se za mnou. Nevím, jestli to byl dement, jestli byl na drogách, opilý, nebo jestli mě chtěl okrást. V tomto případě vlastnictví menšího a rychlejšího auta dovoluje uniknout takovým řidičům. Jednou mi zas někdo urazil pravé zpětné zrcátko. Jednou člověk vystoupil na červené ze svého auta a začal mi bušit do auta. Samozřejmě jsem z auta nevystoupil – to by bylo hloupé a nebezpečné. Co jsem udělal? Nechal jsem místo mezi mým autem a tím přede mnou. Člověk mi kopal do auta z pravé strany. Zařadil jsem zpátečku a chytil jsem toho člověka mezi mým a jeho autem a natlačil jsem ho na jeho auto. Ten člověk spadl na zem, nikdy jsem nezjistil, jestli se zranil. Předpokládám, že moc ne, protože mé auto nijak nenadskočilo. Poté jsem z místa odjel.

Měli byste znát své auto a vědět, čeho je schopné. Otočka o 180 stupňů s použitím ruční brzdy není zase tak těžká a po jednom nebo dvou dnech zkoušení ji budete schopni snadno provést. Pokud vás někdo pronásleduje a situace je vážná, použijte náhle brzdu, pronásledující auto do vás narazí, zničí si chladič a motor. Nabouráte si zadek auta, ale vaše auto bude pořád fungovat, auto pronásledovatelů nikoliv.

Autům blokujících vozovku (únosci, zloději) se vyhněte otočkou o 180 stupňů, nebo rychle zařadte zpátečku a otočte se pomocí brzd, tak se též otočíte skoro o 180 stupňů. Pokud vám zablokují auty cestu, nebourejte do nich jako v TV. Měli byste POMALU přijet nárazníkem vašeho auta k ose kola auta blokujícího cestu (obvykle dají auto napříč cestou, aby pokryli více místa) a pak zrychlit. Zavazadlový prostor v zadní části auta není tak těžký jako předek auta s motorem. Střelba z pistole během tohoto manévru udrží ostatní dál od vás.

Existuje několik obranných řidičských technik. Jako mnozí, rád jsem poslouchal hudbu během řízení a rád jsem ji měl puštěnou nahlas. Rychle jsem zjistil, že to není příliš chytré, protože neslyšíte, co se děje okolo vás: střelba, řev lidí, zvuk aut, atd. Mějte hlasitost tak nízkou, abyste slyšeli, co se děje okolo vás. Nebo ji vypněte úplně v rizikových oblastech.

Samozřejmě by po celou dobu měly být zavřeny okna a dveře. Také mějte alespoň palivo o objemu poloviny nádrže v kanystrech. Může se stát, že narazíte na zátarasy, se kterými jste nepočítali a které budete muset objet delší cestou. Pak je dobré mít navíc palivo. A vždy mějte oči na stopkách a dívejte se na cestu. Nejen kvůli ostatním autům a lidem, ale i kvůli poškozením na silnici (někdy skoro jako kráter), kvůli objektům, kteří můžou dát zločinci na cestu, aby vás zastavili.

Část 7: Čaj s tetou Sheeple

„Proč se chceš přestěhovat do Španělska? Tady se žije mnohem lépe. Tady si můžeš dovolit 3 pokojské, zahradníka, soukromou školu, soukromé zdravotnické hodiny a hodiny tenisu. Můžeš žít v něčem, co Evropané považují za vilu.“

To byl starý argument, když má matka, teta a babička měly čaj v obýváku mých rodičů. Má matka se opět hádala s mou tetou. Můj otec byl pryč, než hádka vůbec začala. Šel opravit něco v domě, jako vždy, když je v okolí má teta. Je to již několik let, kdy vedle ní naposledy vydržel 5 minut, vedle její ploché mysli a [mentality ovce](#).

V této zemi existuje mnoho lidí, jako je moje teta. Lidé, kteří se překvapivě nebojí SHTF, ale těší se na něj. Znamená to levnější pracovníky, levnější služby a nové využití příležitostí. A nemluví jen o místních, ale samozřejmě i o mezinárodních korporacích.

Co místní ignorují, nebo je jednoduše nezajímá, je to, že jsou stále nuceni žít s těmi, kteří jsou v mnohem horší pozici. Možná jste bohatý, ale kamkoliv pak půjdete, budete muset být v obrněném voze s bodyguardy. Nebudete mít svobodu, alespoň ne tu reálnou.

Jak jsem již několikrát psal, lidé vás překvapí tím, jak jsou neuvěřitelně vynalézaví a/nebo neuvěřitelně hloupi. Většina je jen „stádo“, které se snaží proplout životem, být šťastný, že jejich oblíbený fotbalový tým vyhrál finále a že si můžou dát pár piv s kamarády.

Povšimněte si, jak se nic nezměnilo od dob starověkého Říma, kde císař tvrdil, že jediné co musíte lidu dát jsou „chléb a hry“, abyste je udrželi pod kontrolou. Lidé jako má teta jsou hlupáci, kteří milují rekreaci v Brazílii a myslí si, že komunismus na Kubě je nejlepší dílo, hned vedle krájeného chleba. Vrátil se zpět zamilovaný do Kuby. Oh! Ty letoviska, jídlo, tolik veselých lidí. Zdá se, že zapomínají, že když Kubánci neudělají hezký úsměv, tak jsou popraveni a mají příležitosti. A mají skvělý čas, protože jsou to turisté s penězi a mohou si dovolit žít jako králové. Proč se tam nepřestěhují bez peněz, tak jak žijí Kubánci? Podívejme se, jestli nekupčí se svými manželkami a dcerami, aby přežili, podívejme se, jestli nežijí jako krysy.

Další problém, který chci vypíchnout. U SHTF jako politické krize nebo ekonomického kolapsu trvá, než se objeví. Nebude deklarován SHTF den. Ano, jsou události jako hraniční kameny a milníky v historii. Ale nějaký čas trvá, než se společnost změní kousek po kousku, dokud není nová realita asimilována a přijata, vědomě či nevědomě, celou populací. Po několika měsících uslyšíte, jak si lidi povídají o minulosti a o určitých událostech, které změnily jejich svět. Pro někoho to může být kurz 1 dolar za 1 peso, pro někoho krize v roce 2001. Lidé to používají v běžné konverzaci. „Takže jsi byl na Havaji? Wau!“, „Ano, ale vrátili jsme se před 1:1, teď je nemožné platit za takový výlet“, „Ano, je to špatné.“

Tento čas nejistoty, dokud lidé nepřijmou, že se svět kolem nich změnil, trvá měsíce nebo dokonce roky. Jednoho dne uvidíte více žebrajících lidí, více prostitutek, domů bez nátěru, auta začnou vypadat opotřebovaně, protože lidé nemají peníze na jejich opravu, a řeknete si: „Wau, takhle to před 6 až 12 měsíci nebylo.“ Věci se nepřijmou ze dne na den, SHTF se může objevit během vteřin, ale trvá měsíce, než se naplno projeví. To důvod, proč byste měli mít otevřenou a nezávislou mentalitu, mít oči a uši nastražené okolo sebe a držet se napřed před stádem.

Finanční bezpečnost a schopnost přestěhovat se = nejlepší survivalová vlastnost

Což mě přivádí k mé finální úvaze o survivalu, můj konečný závěr ohledně přežití velké krize.

Peníze.

Ano, papírové peníze, zlato, investiční stříbro, ale většinou peníze na účtech v několika „bezpečných zemích“ a peníze investované do nemovitostí.

Naše založení společnosti je na penězích. Nejen na těch papírových, ale i na těch na účtech a na virtuálních penězích. Kdyby peníze byly nepoužitelným konceptem, přineslo by to velký celosvětový kolaps, prakticky konec lidstva. Země, několik zemí, dokonce i kontinent se může dostat do bída, přičemž s sebou strhává i papírové peníze, ale úměrně tomu vyvstává druhý konec. Opravdu věřím a historie také ukazuje, že vždy jsou vítězové a poražení, dobývání a dobyvatelé, rovnováha jing jang vždy zůstává. Obrovský meteorit by mohl zničit Zemi a malý zelený mužíček by nás mohl zotročit, ale z nekonečného spektra možností jsou tyto scénáře nepravděpodobné. Raději bych se připravil na ty nepravděpodobné. A je velice pravděpodobné, že si vaše země projde ekonomickým kolapsem, zažije občanskou válku nebo přírodní katastrofu, pravděpodobně budete mít možnost utéct někam do bezpečí.

To je přesně to, co tisíce Argentinců udělali, co má rodina udělala a co zamýšlím udělat co nejdříve.

Právě minulý týden mi rodiče řekli, že narazili na staré přátele, kteří se nedávno odstěhovali do Španělska. Zločinci se k nim vloupali domů, když byli doma, nevím co se přesně stalo, ale muselo to být hrozné, takže měli plné zuby nebezpečí a přestěhovali se se svou dcerou do Španělska.

Považuji sám sebe za občana světa a nemám problém se přestěhovat, když musím. Silně vám doporučuji o tom popřemýšlet, protože to může být poslední řešení. Sice věřím v koncept „pevnost-ústup“, ale nevěřím, že je možné odrazit celý hladovějící a poblázněný národ.

Pokud bychom zvažovali dlouhodobý a permanentní TEOTWAWKI (The End Of The World As We Know It = konec světa tak jak ho známe), zvažte přestěhování do jiné vzdálené země a plánujte podle toho. To znamená mít peníze na účtech, mít připravené doklady a cestovní pasy, možná se i naučit jiný jazyk.

Když teď o tom přemýšlím, solidní finanční situace a zajištění světské a bohatě zásobené mentality pro své děti je to, co můj otec, vědomě či nevědomě, zajistil své rodině, aby přežila a skutečně uspěl, zatímco miliony otců selhalo.

Šetřete peníze, investujte, cestujte, hledejte si nové kamarády, navštěvujte dlouho ztracené příbuzné, rádi vás uvidí, cestujte okolo a učte se o rozdílných kulturách, jak být flexibilní a adaptovat se na ně. To jsou nejlepší rady, jaké vám můžu dát, když nastane SHTF. Někdy vám jednoduše dojdou možnosti. Stalo se to tady, stalo se to předtím, stalo se to na několika místech. Může se to stát i vám.

Člověk není survivalistu jednoduše proto, že žije v lesích, nosí celý den maskáče a má vždycky pušku pes rameno. To není to, co v životě chci a není to typ člověka, kterého považuji za flexibilní adaptabilní osobu. Dle mého názoru se survivalista může cítit pohodlně v lesích stejně tak jako na párty obklopený ovce. Může hrát oboje, může se adaptovat. Je to osoba, která se umí usmát na ty, kteří myslí jinak. Osoba, která nedokáže tolerovat přítomnost lidí, kteří nejsou jako on, má omezenou schopnost adaptace a je proto omezená, když dojde na přežití. Možná je nejlepší v survivalu v přírodě, ale ne v reálném světě v přežití ve společnosti. Je dobrý v přežití vyžadovaného při pádu letadla v Amazonii, což je skvělé, ale neumí se vyrovnat se společností a ostatními lidmi.

Musíte opustit myšlenku, že ústup je jediná poslední odpověď na krizi. To je chybné. Poslední možností je opustit zemi nebo region. A to vyžaduje sociální dovednosti a úspory. Mějte to na paměti, než začnete utrácet peníze za poslední ústup. Ústup do domu, zabarikádování se v něm je velmi důležité, je to předposlední řešení, je to místo, na kterém jste v bezpečí během malých a středních krizí (které jsou pravděpodobnější než velký SHTF) a je to také váš domov, místo, kde strávíte většinu života, když se nic nestane. Ale při SHTF velkého rozsahu musíte odejít, jako mi už mnoho lidí doporučilo.

Část 8: Poslední myšlenka – poselství naděje

Nakonec vám všem chci dát poselství naděje a připomenout vám i mně, že survival je o přežití, ale ne o pouhém faktu žít, ale šťastného a bohatého žítí.

Připravujte se, protože je chytré to dělat a ne proto, že se těšíte na SHTF a jiné katastrofy.

Nedělejte tu chybu, že si budete myslet, že je pro vás SHTF novým čistým začátkem a že všechny vaše problémy prostě jen tak zmizí a budete mít nový začátek v novém skvělém světě.

Takto to nefunguje. Spíše opačně – všechno se zhorší, malé problémy se přelijí ve velké, mnohem vážnější problémy. Pokud máte problémy s pitím, budete pít více, pokud si neumíte podržet zaměstnání, strávíte celé

roky nezaměstnaní, pokud máte nějakou vážnou chorobu, budete mít těžší sehnat léčbu. Opakuji – všechno se zhorší.

Někdo se mě jednou zeptal: „Jaké to je, když nemůžeš zastřelit zločince 200 metrů od tebe, ale policie nedělá nic pro to, aby ho zastavila?“

SHTF, či jakýkoliv jiný typ krize, není fér. Bude to absolutně nefér.

Budou dobří a čestní lidé, kteří budou hladovět, zatímco ti zkažení budou mít zisk, nebudete mít policistu, který by vás chránil, ale zajisté po vás půjdou, když vás někdo falešně obviní. Takhle to funguje.

Takže kdo se těší na TEOTWAWKI jako na nový začátek – raději se znovu a lépe zamyslete a vyrovnejte se se svým životem nyní.

Survivalisti jsou často považováni za temné fatalisty, uctívače konce světa. Tak to není, opravdový survivalista by takový neměl být. Negativní lidé to budou mít těžké v krizi. Naopak to budou mít pozitivní osoby s dobrou náturou.

Vězte, že jsou nebezpečí a situace, které nemůžete předpovídat a na které se nemůžete připravit jak nejlépe umíte. Ale nikdy nezapomeňte žít život naplno. Vy ani já nevíme, jak dlouho budeme ještě žít, takže z toho dostaňte to nejlepší, každou probíhající minutou.

Survivalista by neměl být pesimista, měl by být vždy pozitivní, veselý a užívat si života víc než kdokoliv jiný, protože chápe, že každá minuta míru, kterou máme, je drahocenná a unikátní a nikdy to nepovažuje za samozřejmost.

Jak to vidím já: survivalista je vitální, v kondici, zvědavý a osoba s humorem. Je v kondici, protože se stará o své tělo a jeho tělo se stará o něj, je zvědavý, protože si myslí, že je důležité se celou dobu učit novým věcem a to učení si užívá, má smysl pro humor, protože si je sám se sebou jistý a zachází s druhými tak, jak chce aby bylo jednáno s ním.

To je způsob, jakým bychom se měli chovat. Být survivalistou je z 90% dáno mentálním postojem. A i když se SHTF neobjeví ve vašem životě, tak tento mentální postoj dělá váš život více bohatým a naplňujícím.

V životě jsou věci, které máme pod kontrolou a které pod kontrolou nemáme. Survivalový způsob myšlení je ten, že jsme si jistí, že máme pod kontrolou to, co můžeme a přijímáme to, co pod kontrolou nemáme.

Takže pokud máte takovou mentalitu, ať už díky plné soběstačnosti, nebo díky zásobám, zbraním, evakuačním zavazadlům, tak si nastavte laťku o kousek výš, chodte napřímení, bez ohledu na to, jestli jste doktor nebo účetní, řidič nebo dřevorubec, buďte hrdí.

Jste nepochybně lepším člověkem.

Pánev

Vím, že si mnoho z vás klade otázku: Kdo je ten člověk s takovým obrázkem?

Pánev je v mé zemi symbolem. Byla použita pro odstranění zbytečných prezidentů, celkem jich bylo pět v jednom týdnu. Lidé bušili pánvemi doma i na ulicích jako znak protestu. Zvuk milionů pánví je...pokořující. Je to jako obrovská vibrační vlna, kterou nikdo nemůže ignorovat, proto musel prezident utéct z vládní budovy ze střechy vrtulníkem.

Je to také znak hladu. Tisíce Argentinců bušily pánvemi na protest vůči zavřeným dveřím u bank, které jim odmítly vrátit peníze.

Vskutku mocný symbol. To jen dokazuje, že nezáleží na zbraních jako M16, FAL, M1A1, je to síla vůle, na čem záleží. Pánev. Když každý Argentinec s ní bušil, síla všech sjednocených byla dostatečná, aby odstranila prezidenta podporovaného celou armádou. Nepadl žádný výstřel, to jen vůle lidí...a byly slyšet pánev.

Prosíme o šíření textu, ať už odkazem na článek, nebo e-mailem jako přílohu. Děkujeme!

Zdroj: <http://www.freepub.comehere.cz/vsechno/jak-prezit-ekonomicky-kolaps>